

VESTI IZ SLOVENIJE

V TITOVINI se prehrana vedno bolj izboljšuje. Ta prehrana je v zadnjem času tako napredovala, da so bili po poročilih iz Trsta v Mariboru pred kratkim teden dni brez kruha, moke, olja in mesa.

PREMOGA NI. — S to novico so komunistične oblasti razveselile prebivalstvo po mestih, ko so jim sporočile, da ga bodo lahko dobili šele po Novem letu. Do tedaj pa lahko zmrzujejo v svojih nezakurjenih stanovanjih.

POLOŽAJ V TITOVJI VOJSKI. — Oseba, ki je nedavno pribežala iz Titove Jugoslavije na zahod, nam je iz Evrope poslala poročilo o sedanjih razmerah doma. Med drugim opisuje stanje v sedanji jugoslov. vojski. Pravi, da je med titovimi generali več kominformcev, ki so se pa pravočasno potuhili, še predno je prišlo do "čiščenja". Titovcem je danes sumljiv že vsak "španski borec," kot kominformec. Da bi se rešili zapora, se na vso moč klanjajo Titu in mu prisegajo svojo zvestobo. Oportunistično je razpoložen tudi častniški zbor. V primeru kakšne spremembe si seveda mirno prešel na drugo stran. Častniki so v večini nepismeni in neolani in so dobili sedanje položaje med vojno, sedaj morajo vsi obiskovati tečaj za nepismene in povrh tega še srednjo šolo. Vojaštvo ni komunistično in nanj titovi komunisti v služaju kakor vojne ne morejo računati. Titovci se tega zavedajo in so zato narodnosti v vsaki ednici močno mešane. Nihče od vojaških obveznikov tudi ne more služiti v vojski v republiki, iz

katero je, ampak v drugi. Glavna naloga v vojski je, da posamezni politkomisarji vbijajo vojakom v glavo komunistično ideologijo.

V TITOVJI KOMUNISTIČNI STRANKI JE SE POLNO KOMINFORMOVCEV. — Spor med titom in kominformom je močno odjeknil v jugoslov. komunistični stranki. Ko je izbruhnilo na dan to nesoglasje v komunistični družini, je vodstvo komunistične stranke zapovedalo vsem svojim članom, da morajo dati pismeno izjavo o svoji zvestobi Titu. Mnogo komunistov, ki se niso vedeli, kako se bo spor razvijal, so čakali s tako izjavo, s katero bi morali obsoditi Moskvo. Tedaj je nastopila Ozna in začela z aretacijami. Kominform je pa takoj naročil svojim komunistom, da morajo vsi do zadnjega podati izjavo o svoji lojalnosti napram Titu. In tako sedaj ne vedo kdo je prav zanesljiv in kdo ne. Zato Ozna nadaljuje z novimi aretacijami vsevpred.

Prosimo rešite nas v Ameriko

Pod tem naslovom javljamo našim rojakom imena in podatke o tistih slovenskih družinah in posameznikih, ki v Evropi izven domovine čakajo in prosijo za vstop v USA. Prošnje so poslali na Ligo Katoliških Slovenskih Amerikancev, 10316 Barrett Ave. Cleveland, Ohio. Na ta naslov naj tudi piše vsak, ki bi se za koga izmed navedenih zanimal. Lepo prosimo vse naše usmiljene ljudi naj ne gredo mimo te rubrike z mrzlim srcem. Vsak, ki bo ta imena bral, naj napravi trden sklep da bo pomagal vsaj enemu.

Alojz Turk, roj. 1902 v Zigmari, Sodražica, kmet in drvar, z sinom 20 let.

Alojz Turnšek, roj. 1901, kmet in zidar, (govori nemško, angleško).

Ivan Tuta, roj. 1903 v Tolminu, mesar.

Franc Urbančič, roj. 1890 v Št. Vidu pri Stični, cestar, kmet.

Ernest Uršič, roj. 1919 v Ljubljani, kmet, krojač, z ženo.

Stanislav Uršič, roj. 1913 v Ravbiji pri Gorici, delavec, z ženo in 13 letnim sinom.

Marjan Valentinčič roj. 1926 v Podšabotini, kmet.

Jože Verbič, roj. 1912 v Brežici vasi pri Št. Jerneju, zidar.

France Vesel, roj. 1911 v Globel pri Sodražici, krojač, kmet, z ženo.

Fridrik Vidmar, roj. 1909 v Mahovniku, Kočevje, zidar, rudar, sobni slikar, kmečki delavec, z ženo in triletno hčerko.

Anton Zupančič, roj. 1918 v Jezero, Trebnje, kmet.

Ivan Vidmar, roj. 1920 Dol. Oslica, frizer.

Danir Vidmajer, roj. 1899 v Ljubljani, slikar, grafik, z ženo.

Franc Virant, roj. 1918 Prilesje, Vel. Lašče, žagar, kmet, z ženo.

Anton Visočnik, roj. 1920, fotograf, (invalid brez ene roke).

Franjo Višnar, roj. 1895 v Dovjem pri Mojstrani, postaje-ničnik, vrtnar, kmet, z ženo.

Sovjetska vojna mornarica

Rusija gradi 1000 podmornic in tri velike pomorske trdnjave.

London, Anglija. — Poročila iz Moskve povedo, da Sovjetska Zveza gradi ogromno vojno brodogradnjo. Predvsem so v gradbi tri bojne ladje po 35.000 ton. Vse so opremljene z aparaturami za streljanje z avtomatičnimi bombami na velike daljave. Sovjetska Zveza istotako gradi 1.000 podmornic izredne hitrosti. Dograjenih je že 360 podmornic in do konca tega leta je bilo določeno, da mora biti dokončanih 100 novih. Vseh tisoč podmornic mora po načrtu biti dograjenih do konca leta 1951. Od teh bo 400 podmornic stacioniranih v vodah Daljnega Vzhoda, 300 pa v Baltičkih morjih.

Sovjeti uničujejo cele narode

Belgrad, Jugoslavija. — Jugoslovanski profesor Radovan Lalič, ki je študiral v Rusiji, sedaj objavlja svoja dognanja kakor sovjeti uničujejo cele narode. Po drugi svetovni vojni, pravi Lalič, so Rusi odpravili celo vrsto avtonomnih republik in njihovo prebivalstvo uničili. Uničili so krimsko Tartare, Kalmuke, Balkare, Čerkeze, Inguse in še druge manjšine. Lalič svari Jugoslovane, da bi se to zgodilo tudi njim, če bi se Tito ne bil uprl moskovski oblasti. Profesor Lalič tudi dokazuje, da Rusi povsod zahtevajo nasilno rusifikacijo vseh narodov, ki jim vladajo.

Iz Italije prihajajo naslednji Slovenci v USA

Liga Katoliških Slovenskih Amerikancev je prejela obvestilo, da so v naslednjem transportu, ki je sedaj iz Italije na potu v USA, tile Slovenci: ki potujejo v Cleveland, O. in neposredno okolično:

Teodor Kranjc, Rudolf in Bronislav Lukež, Dušan in Julijana Ušlaker, Marija Bavec, Ivanka Mihevc, Lojze Zorenč, Alojzij in Ana Čampa.

Napovedano je, da pridejo v New York 21. decembra. Za njihovo pot do Clevelanda je oskrbljeno. Sponzorji bodo pravočasno obveščeni, kdaj naj gredo po svoje varovanje na kolo-dvor.

Francozi pred poljskim komunističnim sodiščem

Varšava, Poljska. — Poljska komunistična vlada obtožuje Francoje, da je hotela organizirati sabotažo v poljskih rudnikih in industriji. Na zatožni klopi so štirje francoški državljani, ki so toženi, da so zbirali podatke o poljskem gospodarstvenem življenju, prometu in o poljski vojaški moči. Vsi zanjajo vsako krivdo in pravijo, da so samo pošiljali poročila v okviru svoje uradne dolžnosti kot diplomatski in konzularni uradniki.

Velika proslava Stalina vega rojstnega dne

Berlin, Nemčija. — Tudi predsednik vzhodno nemške države pod sovjetskimi režimom potuje v Moskvo na proslavo Stalinovega rojstnega dne, ki naj bi po pripravah bil najslavnejši dan v povojni zgodovini Rusije.

Božični program!

Ne pozabite, da bo na sv. Stefana dan, 26. decembra od 2:30 - 3:30 popoldne lep božični program na radijski postaji WERE.

Iz raznih naselbin

SHARON, Pa. — Dne 3. decembra je po enoletni bolezni umrl Joseph Malovich, star blizu 70 let, doma iz škocjanske fare pri Vel. Laščah, v Ameriki od 1907, ves čas v tej naselbini. Tukaj zapušta vnuka in več drugih sorodnikov. Žena je umrla pred dvema letoma.

ROCK SPRINGS, Wyo. — Dne 28. nov. je radi slepica umrl Joseph Pirshin, star 57 let, doma iz Kamnika, Gorenjsko, v Ameriki 38 let. Tukaj zapušta ženo, dva sina in hčer, v starem kraju pa brata.

BARBERTON, O. — Dne 30. nov. je umrl John Mirtič, doma iz Sev, pošta Hinje pri Žužemberku. Tukaj zapušta brata Lojzeta in sestro Johano Ložer, v Clevelandu sestro Matildo Kastelic, v starem kraju pa tudi sestro.

BENLD, Ill. — Charles Mostar je bil 26. nov. hudo pobit pri delu v premovalniški. Nahaša se v bolnišnici St. Francis v Lechfieldu. Na bolniški listi je tudi Mrs. A. Raukar.

"Peterčkove poslednje sanje"

Ta igra, ki jo je priredilo društvo Sv. Jožefa št. 169 KSKJ v nedeljo zvečer v dvorani Slovenskega Doma na Holmes Ave. je zelo lepa božična predstava. Peterček je sirota. Mama mu je umrla in očeta je vojska vzela. Bolan je in ubog v reji pri stari materi. Na sveti večer sanja. Sanja o mami, o kralju Matjažu, kraljičini Alenki, o vojaki in palčkih in gozdnem možu, o meglici krasotici, o Ježuščku in njegovih angelih. Končno priključimo mamico, da ga odpelje k Ježuščku. Igralci so se potrudili in srečno podali svoje vloge. Malega Peterčka so ljudje kar občudovali, da se je svojo dolgo in težko vlogo tako odlično naučil. Ljudstvo je napolnilo dvorano in bilo zelo zadovoljno, da je videlo to novo predstavo.

LISTNICA UREDNIŠTVA

Zadnje dni so nas pridni dopisniki tako zalozili z različnimi dopisi in članki, da ne vidimo iz njih. Prišlo bo na vrsto po redu, kakor smo prejeli, zato prosimo potrpljenja.

Obnova nemške vojske prepovedana

Bonn, Nemčija. — Zapadne zaveznice sile so prepovedale obnove nemške vojske v kakršnikoli obliki. Prepovedane so tudi organizacije, ki bi uvajale vojaške vežbe mladine ali dajale mladini vojaški pouk. Prepovedano je vse kar bi bilo podobno prejšnjim nacističnim organizacijam. Kdor bo član kakih prepovedanih organizacij, bo kaznovan po posebni postavi, ki predvideva tudi smrtno ječo. Celotno vse veteranske organizacije so prepovedane.

Tudi Čeh Klementis padel v nemilost

Poročila povedo, da tudi Češka pripravlja nov veleizdajalski proces.

Washington. — Poročajo, da je tudi češkoslovaški zunanji minister Klementis padel v nemilost pri Sovjetski Zvezi. Klementis je star komunist. Ima pa nekaj grehov. Glavni je ta, da je med vojno delal z Beneško vlado v izgnanstvu med drugo svetovno vojno. Bil je takrat pozvan v Moskvo, pa ni šel, ampak ostal v Londonu. Sedaj, ko je češkoslovaška doživela poraz za porazom v Zvezi Narodov, smatrajo sovjetski gospodarji češkoslovaške, da je primeren čas, da se mu revanžirajo in ga odzajajo. Nekateri mu prerokujejo tako usodo kakršne je bil deležen Trajček Kostov v Bolgariji. Značilno je, da so bili med tem, ko je bil Klementis v New Yorku pri sejah Zveze Narodov, odstavljeni in tudi aretirani nekateri njegovi najzaupnejši sodelavci.

V New Yorku imajo "suhe" dneve

New York. — V New Yorku sedaj zelo štedijo z vodo. Na poziv mestne uprave vsi ljudje delujejo in jemljejo "suhe dni" bolj z veselje strani. Nekateri možaki hodijo neobriti, drugi pripovedujejo kako so hranili vodo, ker se niso kopali ali se tudi ne zjutraj umili. Veseli so otroci, ker jih mame manj nadlegujejo z vodo. Nekateri so si privoščili par vrčev piva več, da bi ne pili vode. Brivci v petek niso brili, da bi tudi oni prispevali in glave si ne moreš umiti v brivnici. Tudi vojski se v petek niso obrili. Kosmata brada se jim je šela v posebno zaslugi.

Kostova so obesili

Sofija, Bolgarija. — Prejšnjega podpredsednika vlade Trajčka Kostova so obesili komaj 40 ur potem, ko je bila razglašena smrtna obsodba proti njemu. S posebnim zakonom so odredili, da Kostov in njegovi obsojenjani tovariši nimajo nikake pritožbe proti obsodbi.

Nova vlada v Avstraliji

Canberra, Avstralija. — Avstralski novi ministerski predsednik Menzies je sestavil vlado iz 14 zastopnikov liberalne stranke in 5 zastopnikov kmetijske stranke. Podpredsednik vlade in finančni minister je šef kmetijske stranke William Fadden, perzanji minister je liberalac Percy C. Spender. Listi označujejo novo vlado kot močno in konservativno.

Razne najnovejše svetovne vesti

SOFIJA, BOLGARIJA. — Volitve na Bolgarskem niso prinesle nikakega presenečenja. Kakor so komunisti napovedovali, tako se je zgodilo. Vlada komunistična fronta je dobila skoro 100% vseh glasov. Tako je "volil" tudi Hitler. Tudi Hitler je napovedaval take volilne izide. Mussolini je bil pa nekoliko boljši.

HAMBURG, NEMCIJA. — Nacistični feldmaršal von Mannstein je bil pred zavezniškimi vojnimi sodiščem obsojen na 18 let ječe, ker je zagrešil 18 vojnih zločinov. Sodišče ga je sicer oprostil, da bi bil sam odredil masovno pobijanje judov, ugotovilo pa je, da je von Mannstein kot komandant na Krimu odredil, da so bili ruski vojaki streljani brez obsodbe, da so morali Rusi delati med vojno ko prisilni delavci, da so bili neki ruski politični komisarji streljani in da je odredil streljanje talcev med vojno.

V ledenem mrazu v gozdu štiri dni in noči

V kraju Longview v državi Washington so otroci šli iskat božična drevesca. 16 letna deklica se je nehote ločila od skupine in zašla globoko v gozd. Skupina otrok se je vrnila brez dekleta Ruth Aberle nazaj v naselbino. Ker je le ni bilo domov, so organizirali iskanje. 600 ljudi je iskalo dan in noč štiri dni in noči. Četrty dan jo je našel mlinar Charles Smith v pol podrti gozdni koči. Kar nič ni spregovorila, ko sta se zagledala. Šele, ko sta šla proti domu in ji je ponudil sandwich, je rekla, da ne more jesti, ker je bila ves ta čas brez hrane. Materi je povedala svojo zgodbo. Zavedla se je šele kakor uro potem, ko je izgubila svoje tovariše, da ne zna poti nazaj domov. Šla je dve uri dalje, opazila neko luč, ki pa je kasneje izginila. Potem je našla kočico in enostavno v njej čakala. Samo vodo je šla pit vsak dan in se zopet vrnila v kočico. V gozdu je zmrzovalo. Deklica je potrpežljivo čakala, ker se je pri skavitih naučila, da je treba kar stati na enem mestu in se zavarovati proti mrazu in vlagi, če se človek izgubi v gozdu. To jo je rešilo. Bila je pa kakih deset milj od tistega prostora ki so ga naznačili otroci, da so jo pogrešili in kjer so jo ljudje najprej iskali dva dni. Deklica je kar zdrava.

Indonezija ima predsednika

Jogjakarta, Indonezija. — Za prvega predsednika zvezne republike Indonezije je bil izvoljen Dr. Soekarno, ki je bil že doslej predsednik na Javi in delu Sumatre. Pred letom dni so ga Nizozemci zaprli, ko so uprizarili svojo policijsko akcijo na otokih. Sedaj se mož seli v palačo nizozemskega visokega komisarja. 70 milijonski narod nove države, ki postane neodvisna 26. decembra, je s klicem njegovega imena dobival bitko za svobodo, sedaj ga je pa v 15 minutah izvolil za predsednika. Star je 49 let.

Polzvedovalni kolček

Kdor kaj ve ali je še živ in kje živi John Renčelj, ki je stanoval celih 23 let na 1401 Vine Ave. S. W. Canton, Ohio, naj bo tako dober, da to sporoči našemu uredništvu.

♦ "Kadar miš ve, da je maček pred luknjo, ne bo prišla ven. V takem slučaju je treba storiti nekaj, da se miška otresne svoje bojazni in nezaupanja. Maček mora proči od luknje!" Partijski glavar Koren v romanu "Jutro brez sonca."

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Voščilo iz Floride. — Iz Tampa, Florida, pošilja družina Matt Perlin vsem svojim prijateljem iskrena božična voščila.

Ob 30-dnevnic. — V sredo ob 7 bo darovana v cerkvi Brezmadež. Spočetja maša za pok. Jennie Dodič ob približno 30dnevnice njene smrti.

Obisk škrtkije. — Pri družini Mr. in Mrs. Raymond Zupančič, 1197 E. 74. St. se je oglašila na 15. dec. tetka škrtkija in jim prinesla zalo hčerko prvorojenko. Materino dekliško ime je bilo La Verne Calkins iz Huntsburg, O. Mr. in Mrs. Lawrence Zupančič iz 6528 Schaefer Ave. sta s tem postala že sedmič stari ata in stara mama, pa vselej samo dekletom. Hej, kje so pa fantje?

Maša za 30-dnevnico. — V sredo ob 8:30 bo darovana v cerkvi sv. Križa maša za pok. Victorio Jarm ob približno 30dnevnice njene smrti.

Voščilo iz Barbertona. — Vesel božič in srečno novo leto želi vsem prijateljem in znancom po širnem svetu Peter Golob iz Barbertona, Ohio.

Pobiranje asesment. — Tajništvo SND na St. Clair Ave. naznanja, da bodo društveni tajniki in tajnice pobirali asesment samo 23. decembra zvečer v spodnji dvorani SND.

K zahvali. — K zahvali za pok. Antonom Eisenhardt se dodatno naznanja, da se želi družina zahvaliti za darovane sv. maše Mrs. Agnes Kompare ter Mr. in Mrs. Anton Mroski iz Vermillion, O.

Molitev noč. — Nocoj bodo molili rožni venec ob 7:30 pri Mrs. Pikš na 1176 E. 71. St.

Božična drevesa. — Lepa božična drevesa kupite po zmerni ceni na 7023 St. Clair Ave., nasproti 71. ceste. Lou Schuster in Jimmy Meglich vam ga na željo pripeljeta tudi na dom.

Nov odbor. — Društvo Presv. Srca Jezusovega št. 172 KSKJ. je izvolilo za leto 1950 sledeči odbor: predsednik Jože Grdina, podpr. Ivana Zalar, tajnica Theresa Lach, 13110 Crossburn Ave., blagajničarka Mary T. Hosta, zapisničarka Josephine Weiss, nadzorniki Frank J. Lach ml., Josephine Weiss in Anna Palčič. Zastopnika za J. N. Dom Frank J. Lach ml. in Ivana Zalar, zastavonoša Frank Lach št. Zdravniška dr. Jos. L. Modic in dr. Frank J. Kern. Društvo je kakor že večkrat prej tudi sedaj prispevalo za Katoliško ligo.

SLOVENSKI IZGNANCI SO SI REŠILI LE GOLO ŽIVLJENJE. POMAGAJMO JIM!

Če ste v zadregi za božično darilo svojcu ali prijatelju, pomnite, da je lepa knjiga darilo trajne vrednosti. Roman JUTRO BREZ SONCA reši Vaš problem. Knjiga ni le izredno zanimiva, temveč tudi po zunanosti kot ustvarjena za takšno darilo. Kupite jo lahko v našem uradu.

(nič se ne ve brez ciganke)

Oblačno in primeroma gorko danes; jutri gurkeje, toda proti večeru jutri bo bolj mrzlo.

Tri na dan

Oni dan sem gledal na vse ti-soče božičnih dreves, ki jih prodajajo na številnih praznih lotih, na gazolinskih postajah in kje ne in sem poskušal računati, koliko mogočnih smrek bi bilo čez 50 let samo od tistih, ki jih bodo zmetali na mestna smetišča.

Bolgari so obesili enega glavnih komunistov, Kostova. (Kakšna škoda, da niso vseh, kar jih je še). Spoznali so ga krivim izdajstvom. Tekom obravnave je trdil, da ni kriv. Šele, ko je uvidel, da ne bo ušel vešalom, je rekel, da je vse res, česar so ga dolžili. Nace, pa še t eno povej, ker ta je bosa.

Millijonar Veeck, bivši predsednik clev. žogometnega krožka Indians, je zdaj sprejet v katoliško cerkev. Sam je to želel. Radi tega ne bo izgubil nobene veljave v Ameriki, razen morda pri nekaterih "naših," ki so "narnaprej."

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DESERVO, Editor)
 6117 St. Clair Ave. Cleveland 2, Ohio
 Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

DECEMBER						
SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Entered as second-class matter January 9th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 248 Tues., Dec. 20, 1949

Titove "zasluge"

Komunistično glasilo "Iseljenska Riječ", ki se je tudi postavilo v protititovske vrste, objavlja kaj vse je Tito "nacionaliziral" v Jugoslaviji za svoje osebno blagorodje. Kar zanimivo je brati te ugotovitve.

Za Titovo gospodinjstvo so jugoslovanske oblasti konfiscirale veliko kmetijo pri Batajnici pri Beogradu. Posedstvo je bilo poprej last nekoga Nemca, ki je izginil. Na posestvu so med vojno redili po 2000 prešev. Tudi sedaj, ko je posestvo konfiscirano, delajo na njem Nemci, ki so na prisilnem delu, da uprava skoro nič ne stane.

Za Titove kleti so konfiscirali velik vinograd v Čortanovcih v Vojvodini, ki je bil lastnina prejšnjega kraljevskega namestnika Stankovića. Tega moža je seveda komunistična sodnija obsodila in mu zaplenila vse premoženje. Ali Tito je uporabljal vinograd že poprej, ko sodba še ni bila izrečena in je bil Stanković samo v preiskovalnem zaporu.

Za Titove weekend partije je konfiscirano veliko posestvo v Vrhu.

Tito uporablja tudi bivše kraljevo posestvo pri Smederevu.

Za Tita se upravlja in mu je na razpolago bivše kraljevo lovišče v Kamniški Bistrici v Sloveniji, lovišče Snežnik pri Postojni, lovišče Sv. Ana nad Tržičem, ki so ga konfiscirali bivšemu baronu Bornu, lovišče Polaj med Bačko Palanko in Obrenovcem, lovišče in dvorec na Belju v Bački.

Za Titovo stanovanje služijo naslednja konfiscirana poslopja: Beli Dvor na Bledu, vila na Bledu, ki je bila last pokojnega kralja Aleksandra, vila v Somboru, grad Brdo pri Kranju, ki je bil zasebna last princa Pavla, vila na otoku Lapad, vila v Kraljevi, vila Istranka v Opatiji, ki so jo v ta namen vzeli nekemu madžarskem industrijalcu, vila na Tuškancu v Zagrebu, vila v Rumunjski ulici v Beogradu, bivše letno kraljevo bivališče Miločer pri Dubrovniku, bivše kraljevo posestvo Han Pijesak, bivše kraljevo letno bivališče v Budvi, razkošna vila na brijunskih otokih, bivši kraljevi dvor in bivši Beli dvor kneza Pavla v Beogradu.

V vseh teh posestvih, vilah in dvorih je bil seveda konfisciran tudi ves inventar in vse pohištvo. Ker pohištvo ni bilo dovolj luksuzno za proletarskega maršala, so morali iz državnih sredstev nabaviti novo pohištvo, ki so ga največ nakradli po celi državi. Na državne stroške so se izvršile dragocene preureditve teh poslopij in iz državnih sredstev se krije vsa uprava, ki ni majhna, ker poleg vsega ogromnega upravnega osebja vsa poslopja neprestano čuvajo močne čete najzupnejšega vojaštva, da se jugoslovanski diktator more pojaviti kadar hoče v vsakem teh svojih skrivališč, ker se vedno boji zalezovanja in zasledovanja svojih sovražnikov. On namreč dobro ve kolika je njegova priljubljenost med ljudmi.

Kadar nastane v družini preprihajo posebne zanimivosti na dan. To je prav v veliki meri res sedaj, ko se pripravljajo "tovariši". Moskovski in belgrajski radio se trudita, da bi nametala čim več blata na posamezne komunistične poglavarje. Človek ne ve kaj je resnica in koliko je laži. Ali gornje vesti o Titovem luksuznem življenju so resnične. Samo poprej, ko so o tem govorili samo ubogi jugoslovanski državljani in titovi "reakcionarni" nasprotniki v svobodnem svetu, nihče ni hotel verjeti. Sedaj menda, ko Moskva pove še več kot je kdaj kak reakcionar povedal, svetovna komunistična skupnost sprejema te vesti kot dogotovljeno resnico.

Pod solncem tovariškega preprihaja zraze tudi marsikaka politična resnica. Tako ponavlja Ilija Ehrenburg že znano dejstvo, da je Tito v svojih prvih mesecih po vojni pobil 574.000 političnih nasprotnikov od prvih volitev v Titoslaviji. Mija pove, da je sam prepotoval Jugoslavijo, da je bil povsod med tovariši lepo sprejet in kot zaupen človek dobil prve in najzanesljivejše informacije. Tale bo menda resnična. Kajti prvič jo je Ilija zapisal takrat, ko je Tita še slavil kot najboljšega in najbolj neustrašenega pravovernega komunističnega revolucionarja in istotako piše Ilija sedaj, ko Tita napada, da je zašel na stranska pota.

Bivši Titov general — lajtnant Pero Popivoda je sedaj v Moskvi. Od tam pošilja Titu pozdrave vsak dan preko moskovske radijske postaje. Ta mož, ki je bil med revolucijo ves čas s Titom in torej že mora vedeti kaj in kako je takrat bilo, pravi, da Titova vojska ni bila nikoli nič vredna. Ta general pravi, da Tito ni niti v najmanjši meri osvobodil Jugoslavije, da je osvobodjenje Jugoslavije izključno zaslug in zadeva rdeče sovjetske vojske. Pero pove, da Titova vojska ni mogla in ni smela nikoli izvajati nobene zmage nad Nemci, kajti Tito je imel ves čas revolucije sporazum z nacisti.

Pero pove, da je bil glavni Titov zvezni oficir z Nemci sedanj "tudi-general" Leko Ranković. Pero pove, da je Kardelj imel poseben sporazum s fašisti in Nemci — nacisti v Sloveniji. Zaradi teh sporazumov se je Tito vselej "rešil" kadarkoli je bil njegov glavni stan napaden. Vselej je obležalo mrtvih nešteto navdušenih partizanov, le Tita nikdar Nemci niso zajeli. Pero pove, da je bila igra tako dogovorjena. Pero pravi dobesedno, da je Tito tako izdajalsko vodil celo akcijo proti Nemcem, da sploh nikoli niso mogli razviti nikake resne borbe, kaj šele, da bi podvzeli kako akcijo za osvoboditev Jugoslavije.

To so več ali manj stvari ki smo jih z raznih strani že slišali. So stvari, ki so bile že ponovno dokazane. So stvari, ki so jih opazovalci že med vojsko ugotavljali in ponavljali, pa jim nihče ni verjel, ker je bilo takrat na ukaz Moskve treba napraviti Tita za junaka. Sedaj tudi na tisti strani prodira resnica.

Upajmo, da tudi ameriški časniki sedaj vidijo tudi še kaj drugega v Titovini kot le to kar potem zapišejo v naših časopisih. Če bi videli in opazili le to kar zapišejo, bi to bilo preslabo izpričevalo zanje. Upamo, da bodo tudi oni ob svojem času povedali kaj o zločinah, ki jih počenja Tito sedaj, ko se poteguje za naše dolarje. Upamo, da resnico vedo tudi vsi naši diplomati in državniki. Kajti gorje če ne. Če bi je ne vedeli in uvaževali, je Jugoslavija le Lončarjeva njiva, z Judeževimi srebrniki plačana in za pokopališče zločincev namenjena.

BESEDA IZ NARODA

Opazke in pripombe

Cleveland, O. — Kdor hrepeni po blatu, ga povsod najde! Tega pregovora sem se nehoti spomnil, ko sem strmel nad farizejstvom, tercijskim ogorčenjem in falotskim podtikanjem nečistih namenov, ki strme iz Boštjančeve "ocene" romana "Jutro brez sonca", ki je zagledala luč dneva v E. z dne 8. decembra.

V svojem življenju sem videl nešteto književnih ocen, ampak takó neumno — hudobne in tako smešne in nepoštenne obenem se pa res ne spominjam v našem tisku! Iz dveh čisto človeških in niti najmanj pohotnih ljubavnih prizorov, v katerih bi našel greh in blato samo tisti, ki ima obojega polno misel in srce, ustvari ta človek pohujšanje prve vrste in proglašja roman za pornografsko delo, ki bi ne smelo priti v roke mladini pod 18. letom!

Sodeč po njegovi nesveti jezi in hinavskem ogorčenju, se v književnosti ne bi smel zaključiti noben ljubezenski prizor s poljubom, ne da bi sledile (vsaj v čitateljevi domišljiji) ostudne spolne orgije in pregrešno brozganje po blatu najnižjih človeških strasti!

"Morda" mož sodi sam po sebi, je menil sosed Miha, ki pozna svet in ljudi, čeprav ni hodil ne v črne niti v rdeče šole. "Kar na prešiče se spomni, Peter. Stiskanje po blatu jim je v slast, zato ga vedno iščejo."

Kar je skoro pomilovanja vredno, je pa to, da vzlic temu, da je porabil skoro celo stran prostora, ni niti pogodil jedra romana, dasi je kot na dlani. Ko pa je imel oči samo za "pohujšanje."

Pa kaj — če ga veseli, tako se slaciti pred vsemi, pa naj se. Dober tek! Založba in prodajalci romana "Jutro brez sonca" pa mu dolgujejo zahvalo, ker je s svojim moronskim napadom vzbudil zanimanje zanj tudi pri svojih čitateljih, ki bi se sicer ne zmenili zanj.

Po pošti in telefonu so prišle naslednje opazke:

"Jaz sem s kmetov in visokih šol nisem nikdar od znotraj videla, pa sem vseeno pogruntala, za kaj gre v romanu 'Jutro brez sonca.' Čisto jasno je, da ni važno, da so Milan in njegovi sodrugi sklenili 'zaroto' proti komunistični vladi in kako so to izvršili, temveč je važno to, da se v današnji Jugoslaviji smatra za zločin, če nekdo napiše nedolžen politični proglas in razširja na skrivaj takšen časopis kakršen je na primer Molotov list Svobodna beseda; in da

tak zločin zasluži tako kruto kazen! (Pa Milan jo je še dobro izvozil; jaz sem se bala, da mu bodo dali strik, kakor marsikomu drugemu!). V 'gnilih demokracijah' se kaj takega še za prestopke ne smatra! Nasprotno — pri nas je to pravica! Tudi to sem potuhtala, da je zadnje poglavje neusmiljena satira na 'ljudska sodišča' in da je bil pisatelj namen pokazati, da pri teh 'sodnih' nima sodniki nobene besede, temveč je prosekutor kot zastopnik 'partije' tisti, ki zaslišuje, sklepa o obtožbeni krivdi in narekuje obsodbo. Mishla sem, da je vse to dovolj jasno povedano, da bi moralo razumeti vsako tele. Pa vidim, da sem se pri uredniku zarjavele device E. zmotila. — M. K. Collinwood."

"Roman sem prebral do zadnje besede. Čeprav se ne strinjam z njegovo filozofijo in satiro, moram reči, da nisem našel v njem nič pohujšljivega ali umazanega. Kazno je, da se je moral uredniku Boštjančiču blesti. — L. B., E. 75 st."

"Boštjančič se pohujšuje in oči zavija kakor debeloglavi hišni maček pod dimnikom polnim klobas, ki ne more do njih. Jaz nimam najmanjšega strahu, da bi tisti prizori, ki ga tako neznansko razburjajo, pohujšali našo sedemnajstletno Roziko in bi te knjige prav za gvišen ne skrivala pred njo, če bi jo le hotela brati. Kaj pa je tako hudga in pregrešnega, če se zaljubljeni ljudje poljubujejo in če se jim pri tem malo v glavi vrti? — Mrs. M."

"Jaz bi rad vedel, v kateri 'beznici' je dobil Ivan B. inspiracijo za tisto dolgo klobaso o romanu Jutro brez sonca. Z Zvom K. sva na delu v šapi ugotovila, da se je moral večkrat oddahnuti in da je morala biti pijača vsaj 86% proof. — A. Steel Wire."

"B. mora biti zelo neizkušen, če se ne ve, da zadostuje čisto navaden poljub, da postane zaljubljena kri vroča in da vzame vsaj nekaj minut tudi po najbolj nedolžnem poljubu, da se razgreta kri pomiri! Za umazane je vse umazano. — Tončka."

"Prav vam je! Zakaj pa pošiljate čuvstveno nezorelim ljudem romane, v katerih se zaljubljeni — strah in groza! — celo poljubujejo! — Joe S."

"Če je B. tako v skrbeh za moralno zdravje svojih brancev, zakaj ni tedaj citiral iz romana, kaj pravi Milanov tovariš Tomančević Samec in njegova mati o veri in o Bogu? Ah, ti progresivni pobeljeni grobovi! — Prijatelj odkritosti."

"Zarjavela devica bi očividno rada nahujšala katoličane proti pisatelju. Zato brenka na

moralne strune kakor farizej, čeprav B. drugače skoro gotovo ne bi niti z odesom trenil pri citiranju najbolj spolnega 'francoskega' romana. Ampak katoličani nismo tako neumni, da bi šli na tako prozorne limanice. Katoličan."

Poleg navedenih je padlo na Boštjančičev račun še nekaj tako krepkih, da si jih ne upam ponoviti v tisku, ker se bojim, da bi se vtajal papir. Rezultat je torej prav zadovoljiv.

Zadnjič sem zapisal, vzemi človeku Boga, pa človek sam sebe postavi v oltar. Poglejte komuniste! V Sovjetiji so postavili vero pod kap, izbrisali Boga iz svojih knjig, potem pa spremenili Lenina v — svetnika, njegov grob na Rdečem trgu pa v božjeptno svetišče. — Isto so storili zdaj s truplom umrlega bolgarskega diktatorja Dimitrova, ki so ga tudi balzamirali ter položili v krsto s steklenim pokrovom, ki jo bodo postavili v mavzolej, kamor se mu bodo hodili klanjati komunistični romarji. ... Tako nečeligen je komunizem! "Vera je opij!"

Vpije, potem pa naganja množice, da romajo k malikom, ki jih je sam postavil. Najnovejši Jurija Dimitrova v Sofiji na Bolgarskem. Dol z Bogom! Gor z bogovi! "Vera je opij!"

Na decembrski seji društva France Prešeren, št. 17 SDZ je padlo nekaj pikrih na račun Čitalnice SND, češ, da "ni narodna in nepristranska kulturna ustanova, za kakršno se oglašajo, temveč prav politično pristranska organizacija." Kritika je bila podkrepjena z ugotovitvijo, da na primer čitalnica odklanja Molanko "Svobodno Besedo," dočim razpoložljiva društvo titovske partizanske pesmarice, katere ji je preskrbel najnovejši titovski kulturni pripravec Zvonko A. Novak. Društvo je sklenilo, zaenkrat ostati včlanjeno pri Čitalnici, s pridržkom, da prihodnjič ne bo obnovilo članarine, ako ne postane čitalnica v resnici nepristranska narodna ustanova.

Naj se nihče ne vara in sodi po njihovem današnjem pisanju, da so se sopotniški kapitani pri SNP in Sansu spreobrili in obrnili hrbet Stalinovi vesoljni komunistični cerkvi. Samo kujajo se, ker je poglavar komunistične cerkve tako trdo stopil na prste njihovega miljenca, hostarskega maršala Titu. Samo to jih jezi. Drugače pa nimajo ne pri Prosveti ali Proletarcu niti pri Sentkler-ski E. nobene ostre besede za komunistične strahovlade od Kitajske pa do Albanije. In njihova najbolj goreča želja je, da bi batjuška Stalin čim prej spet odprl duri in srce izgubljenemu sinu Titu, da bi potem lahko spet oba povzdigovali do neba. Je treba poznati to tovarišijo!

Uvodnike, kakršen je bil oni o volitvah v Avstraliji in Novi Zelandiji v A.D. od 15. dec., je treba pozdraviti. Bil je vseskozi staven, pregleden, trezen in pošten; tako, da bi mu tudi noben razsoden socialist ne mogel oporekati. Taki uvodniki so listu in uredniku v čast.

Peter Kopriva.

Zahvala

Cleveland, O. — Tem potom se želim javno zahvaliti vsem sosedom in prijateljem, ki ste mojemu pokojnega soproga, Louis Gliha, tako pogosto obiskovali v času njegove dolge bolezni v bolnišnici in doma. Hvala vsem društvenim bratom, katerih društvom je spadal,

za pogoste obiske v bolezni.

Hvala društvu Mir št. 10 SDZ, uradnikom in članom za poslane cvetlice v bolnišnico. Nadalje se iskreno zahvalim vsem, ki so nam bili v pomoč, ko je prišel kritičen čas — smrt. Iskrena zahvala vsem prijateljem, ki ste ga prišli pokopit, ko je ležal na mrtvaškem odru. Iskrena hvala vsem, ki ste poklonili vence ter mu tako izkazali zadnjo čast. Iskrena hvala tudi vsem, ki ste darovali za sv. maše, ki se bodo brale za mirni pokoj duše ranjkega. Iskrena hvala vsem, ki ste se udeležili pogreba s svojimi avtomobili in tako dali priliko še mnogim drugim, da je bila udeležba tako velika.

Za vse, kar ste storili zanj v bolezni in ob smrti, sem vam iz srca hvaležna.

Josephine Gliha, soproga, Louis Jr., sin in družina.

Slovenci v Franciji

Če ne štejemo samo moških, ampak tudi žene in otroke, je v Franciji še 10 do 12 tisoč Slovencev. Tri četrtine jih je zaposlenih v rudnikih in tovarnah, ena tretjina jih dela pri kmetih in v gozdovih. Pred in tudi med vojno nas je bilo več, v zadnjih letih se je pa marsikdo vrnil v domovino. Pot je bila brezplačna ravno tako tudi prevoz hišne opreme, hrepenenje po rojstnem kraju veliko, vrhu tega pa še močna propaganda. Tako se je naše število skrčilo. Odšli so; danes bi se radi vrnili nazaj, pa ni mogoče. Je pač resničen pogovor, ki pravi, da je boljši vrabec v roki kakor golob na strehi.

Zaslugek je različen. Rudarji imajo najtežje delo, njih življenje je v vedni nevarnosti; so pa razmeroma najbolj plačani. Najslabše zaslužijo delavci na kmetijah, zato vse titovske partizanske pesmarice, katere ji je preskrbel najnovejši titovski kulturni pripravec Zvonko A. Novak. Društvo je sklenilo, zaenkrat ostati včlanjeno pri Čitalnici, s pridržkom, da prihodnjič ne bo obnovilo članarine, ako ne postane čitalnica v resnici nepristranska narodna ustanova.

Longines and Wittnauer Watches for Christmas

How proud you would be to give one of these magnificent watches; it's a gift of years of happiness and pride. Longines-Wittnauer is the most honored name in watch-making.

Prices include Federal Tax

FRANK CERNE
JEWELRY CO.

6412 St. Clair Ave.

GREEN EAGLE STAMPS

Open every night till

9:00 P.M.

AUTHORIZED AGENCY
Longines-Wittnauer
WATCHES

ščj v industrijo. To pa ni tako lahko. Le malokateremu se posreči, da dobi dovoljenje za izpremembo poklica.

Kulturno smo Slovenci na precej visoki stopnji. Povsod, kjer biva večje število naših, so pevka, godbena in dramska društva. Tudi knjižnice imamo in časopise vseh vrst. Ameriško Domovino, Ave Marijo in Svobodno Slovenijo čitamo z zanimanjem in velikim veseljem.

V verskem oziru je nekoliko bolje kot je bilo prva leta po vojni. Začeli smo uvidevati, da res zastoj zida hišo, kdor jo zida brez božjega blagoslova. Manjka nam pa slovenskih duhovnikov. Trije so med nami: Monseigneur Župančič v Lievin-u (Pas de Calais), preč. gospod Grims v Merlebachu (Lorraine) in preč. gospod Čretnik v Parizu. Delajo in pomagajo kar jim je mogoče, a vsega ne zmorejo.

Tako sem vam v krátkem nekoliko opisal naše razmere; o priliki se bom še kaj oglašil. Lepo pozdravljamo vse naše rojake v Severni in Južni Ameriki ter vas zahvaljujemo za pomoč, ki jo izkazuje nam in Slovincem v domovini.

Jankovič J.

Odmevi iz Titovine ali gorke iz "raja"

V Titovino je prispela inozemska komisija proučevati gospodarsko stanje med prebivalstvom na deželi. Ustavila se je na določenem mestu, kamor so prišli seljaki v opankah, vsi raztrgani in beda se jim je razodevala na obrazu. Tito je razlagal inozemcem, da so to ljudje, ki "prostovoljno" strdajo; vse, kar imajo, oddajo "prostovoljno" državi, "prostovoljno" garajo od zore do mraka in se dajo tudi "prostovoljno" zapreti v ječo, kadar se pregrešijo. — Tedaj se je na pozorišču pojavil možak z velikim trebuhom in rejenim obrazom; bil je lepo obut in čedno oblečen, prav kakor pripadniki tuje države. Inozemci so opazili razliko ter si pričeli namigovati. "No, kdo si pa ti?" ga je vprašal naposled član komisije. — "Seljak, kdo pa drugi," je debeluhar skoro drzno odgovoril. "Zapisan sem v komunistično partijo." — "Aha!" Inozemcem se je pričelo svitati. "Tedaj so ti seljaki — ljudje nižje vrste?" — "Seveda," je naglasil, "to so naši pripravniki za sužnje."

ČE VERJAMETE AL PA NE

"Kdo je vaš družinski zdravnik?" vpraša fant svojega prijatelja na poti iz šole.

"Veš, tega ti pa ne vem povedati," mu odgovori ta.

"Kako ne? Ali ne veš njegovega imena?"

"Da, dr. Petelin je bil nekoč naš družinski zdravnik, ampak dandanes hodi pa mati k specialistu za oči, oče k specialistu za želodec, moja sestra hodi k specialistu za grlo, brat hodi k specialistu za pljuča, mene pa zdravi kiropraktor."

"Glej, glej, če ni to Jože Fržmaga!" vzklikne zdravnik dr. Bimbo, ko uzre svojega nekdanjega bolnika. "Prav veseli me, da vas zopet vidim. Kako se pa kaj počutite? Ste zdravi?" "Počakajte, gospod doktor, povejte mi najprej, če boste kaj računali, ako vam odgovorim na vaše vprašanje?" bi rad vedel Jože.

KANADSKA

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLYSLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

NASIM NAROČNIKOM PO ŠIRNI KANADI

POSILJA UREDNIŠTVO

AMERIŠKE DOMOVINE

ISKRENA VOŠČILA K
SVETIM BOŽIČNIM PRAZNIKOM
TER ZELJE
DA BI JIM NOVO LETO PRINESLO
VSO SREČO IN ZADOVOLJNOSTZa hip smo šli pogledat
v Kanado

(Nadaljevanje)

"Zdaj pa na Fern!" je komandirala Dolenceva Anica, ko smo se vsedli po dobri večerji v avto in sem jaz razlagal cenjenosti skupščini: zdaj pa kamor hočete, samo domov ne!

"Menišja se zadovoljno počuti, če sodimo po medkljih," pove svoje prijazno mnenje še bolj prijazna Kanadčanka.

"Kaj se ne bo!" priznam, "saj je napadena in napojena do same božje blagodejnosti. Vrh tega se nahajam v zelo prijetni družbi in zraven še v kanadski deželi, kjer so ljudje od sile prijazni in postrežljivi. Sem slišal, da ste ukazali: na Fern! Kaj pa je to, ali je morda kakšna vzpetina, kakor je ljubljanski grad, Golovec, Šmarna gora, sv. Katarina, sv. Jošt, ali kaj podobnega?" bi rad pojasnila od gđe. Anice, ko se avto udobno ziblje po lepo razsvetljeni ulici mesta Toronta.

"Kakšna vzpetina je Fern," prav vedela, če mislim zares ali mi oponaša Anica. "To je ulica za špas. Sva bila šele prvič skupaj in se me še ni privadila, lo precej naših slovenskih fantov. Tam se zdaj največ zbira-

mo Slovenci in zato vselej slišiš, nedejlo, ko so bili oboji doma?" kakor vpraša: kam pa? — na Fern!

Potem nam je Anica pojasnila, da sta se dva fanta opogumila, prestela svoje prihranke, sem samo slišal od naših sloven-

skih mater, ki so imele bordenje. Da ne vem, nisem smel izdati, ker bi trpela moja šarža kot urednik, ki mora vse vedeti, to se pravi: ljudje pričakujejo to od njih. Ako urednik ne ve natančno, kaj bi rekel, se izmaže v negotovem stavku, kakor se je perica iz Bizovika, ki je prala samcu v Ljubljani, katerega bi bila rada vzela. Ko jo je vprašal nekoč za račun, je malo pomislila in nazadnje pomenljivo rekla: "Če bo kaj, ne bo nič! Če ne bo pa nič, bo pa petnajst grošev!"

Nekako na tak način sem prijazni Borovničanki pojasnil: "Tisti, ki so prvi prišli do postelj, so polegali, drugi so šli pa najbrže v salune in tam čakali, da se je doma prevedel. Seveda, lahko je pa tudi mogoče, da so šli v salune vsi skupaj in so si postelje za nekaj ur oddahnili. Veste, res pa je, da so naše slovenske gospodinjice prvih naselencev zelo veliko trpele. Navadno so imele same kopico otrok, zraven pa še ducat ali kaj bordenjev. Pa še takrat, ko ni bilo elektrike po hišah, niti plina v kuhinjah, da so morale kuriti z drvmi."

"Ali jim močje niso nič pomagali?" je jezikala poredna Anica, kakor je bilo pričakovati od ženskega spola.

"Seveda so, pa mislim, da vsi ne" tolmačim, kakor sem slišal. "Nekateri so pomagali in opravi vsaj pol dela okrog doma, drugi pa bolj malo, kakor je bil pač mož. Saj veste, kako so ustvarjeni, nekateri so nerodni, da se jih Bog usmili. Delali so, naši pionirji, delali, molili in šparali. Prva skrb vsake družine je bila, da si je kupila hišico. Če je bilo le zdravje in zadovoljnost, pa si je vsaka slovenska družina prej ali slej kupila svojo hišo. Ako greste danes po Clevelandu, boste že po hišah poznali, katere so slovenske. Vse so v trdnem stanju, lepo barvane in če je le ped zemlje, je tam tudi vrtniček. Druge narodnosti zelo obrabljajo naše ljudi, ki so v splošnem pridni in prijazni."

"No, nekako tako bomo poskusili tudi mi, ki smo si izbrali Kanado za svojo drugo domovino," je zamišljeno povedala Anica. Rekel sem ji, da je tako najboljša in da imajo v Kanadi novi naseljenci zelo lepo priliko do zadovoljne bodočnosti, ker Kanada je šele v povojih, dočim so Zed. države že natrane in vsega site! Povedala mi je, da se delo zares še precej lahko dobi, posebno tukaj v Torontu. Tisti, ki so podpisali pogodbo za 9 ali več mesecev na farmah, ali pri železnici ali v gozdovih, zdaj prihajajo v Torontu in vsak dobi delo. Naše ljudi imajo radi, ker so dobri delavci.

"Poglejte, tamle v tisto ulico bomo zavili, to je Fern," je rekla Anica našemu vozniku, naj zavije v stransko ulico. Kako so nas tam sprejeli, pa prihodnjiki.

—Afriška plemena govorijo do 700 različnih jezikov.

ANICA DOLENCEVA

Ontario Hospital
New Toronto, Ontario

Slovenec in Slovenkam v Kanadi sporočamo, da lahko naroče novi roman, ki je pravkar izšel izpod peresa Ivana Jonteza — "JUTRO BREZ SONCA" — pri gđ. Anici Dolencevi, Ontario Hospital, New Toronto, Ont.

Istotako opozarjamo, da ima še nekaj izvodov Jeremija Kalinovič "CRNIH MAS" na zalogi.

Naj ne bo Slovenca in Slovenke, ki ne bi imela teh dveh resnično lepih knjig.

Dopisi in drugo

Prošnja iz Italije

Quebec, Canada. — Vljudo prosim cenjeno uredništvo, če bi bilo mogoče priobiti v naš priljubljeni list Ameriško Domovino prošnjo č. g. Dobrška, ki me prosi za pomoč našim sbratom v italijanskih taboriščih. Prošnja je sledeča:

"Nujna zadeva me vleče k pisani, da Vam izrazim svojo prošnjo. Taborišče v Grugliasco je IRO zaprla in sedaj se bavim z begunci v južni Italiji. Pri tem delu sem prišel v stik z najbednejšimi med begunci — z jetničnimi bolniki, ki bolehalo in umirajo v kampu Bagnoli in Pagani. Med njimi je mnogo Slovencev in Slovencev. Ti reveži imajo zelo malo upanja, da bi ozdraveli in emigrirali. Poleg vsega pa je še zdravniška oskrba zelo površna, hrana slaba in pomankljiva ter slabo pripravljena. Božič se bliža, rad bi za ta praznik ljubim preskrbel tem revežem vsaj malo priboljška, da bi za par trenutkov pozabili na svojo bol in gorje.

"Obrnem se zato, v tem oziru na Vas, ker Vas poznam in vem, da ste dobrosrčna ter usmiljena in zato boste gotovo z veseljem priskočila na pomoč najbednejšim bratom in sestram. Vse to Vam bo Gospod obilo poplačal, ko bo na dan plačila dejal: Bolan sem bil pa ste mi pomagali ... kajti, kar ste ali boste tem najbednejšim Jezusovim bratom storili, ste Njemu storili. Najsigurnejša banka vsega sveta, ki nikdar ne bo propadla in kjer bodo zato naši prihranki najvarnejše naloženi, so reveži. Dobro bi bilo organizirati stalno akcijo, ki bi skrbela za potrebe teh revežev, za zdravila, ki jih ne dobe od IRO in za druge potrebe. Če boste pomagali rešiti ta pereč problem, bo prišlo mnogo življenj."

NOVA SLOVENSKA
DELAVNICA V TORONTO,
CANADA
Posebnost: POPRAVILO UR
in PRODAJA DRAGEGA
KAMENJA.
—Cene zelo zmerne—
A. LIPIN
81½ Queen Street, East
Toronto, Canada

POZOR, SLOVENC!

Za vse informacije, kar se tiče naseljevanja v Kanado, pošiljanje denarja ali paketov v stari kraj, državljanstvo, potne vize in liste, parobrodne vozne listke ali za avijon, se obrnite z vso zanesljivostjo na

EUROPA PUBLIC SERVICE BUREAU

lastnik: DR. ALEKSANDER GRIN
bivši advokat iz Beograda

630 Yonge Street

Toronto, Canada

dite prepričani, da vo Vaša življenska pot vesela, posuta s svetlobo božje milosti, ki Vas bo spremljala v našo pravo domovino."

Rev. Ivan Dobršek.

Zgoraj navedeno prošnjo sem prejela iz Italije, od č. g. Dobrška, katerega mislim, da večina izmed nas pozna iz begunskega življenja v Avstriji ter pozneje v Turinu in Grugliasco, ko je mnogim, premnogim izmed nas podelil božji blagoslov pred odhodom v našo sedanjo domovino.

Prosim rojake in rojakinje, naj ne prezrejo te prošnje, temveč pomagajo našim trpečim bratom in sestram bolehnim, kateri prosijo pomoči in usmiljenja od nas. Vsak naj dobro premisli na preteklost, na taboriščne "dobrete," katere smo vsi pokusili, eni več drugi manj, vendar pa vem, da so in še trpijo begunci v Italiji bolj kot pa v Nemčiji in Avstriji, ker tam ni druge oskrbe ali organizacije kot IRO. Zato ponovno prosim vse naše rojake širom Kanade naj uslišijo klic trpečih ter jim pomagajo s kakšnim majhnim darilom ali prispevkom, namreč vsak po svoji moči.

Vsak lahko razume, da sem tudi jaz begunka in da ne morem sama toliko krtvovati, da bi vsem bolnikom v italijanskih taboriščih pomagala. Vsak prispevek, prosim, pošljite na moj naslov: Mary Natlačen 9 Levesque Ave., Quebec, Que., Canada, ali pa lahko tudi kar direktno g. Dobršku na naslov: Rev. Ivan Dobršek, Via Don Bosco n. 10, Castera Napoli, Italy.

Tem potom želim tudi vesele in blagoslovljene božične praznike ter srečno novo leto vsem širom Kanade. Zdr. držav, Argentine ter povsod, koder se naši Slovenci nahajajo.

Mimi Natlačen.

Ze drugi božič v
novi domovini

Winnipeg, Mani. — Ze drugi božič nas je dohitel v tej novi domovini in z njim ostra zima, ki nima primere z našimi kraji in podnebjem. Preklecni kontrakt, pa je hvala Bogu že za nami. Kako je bil grenak in po čigavi krivdi oz. zaslugi boste zanimivosti čitali enkrat pozneje ob drugi priliki.

Službeno smo ostali skoro vsi še na istih mestih, le Misericordia Hospital ima dve slovenski duši več v zaposlitvi in sicer dobro Marijo Krmelj in prijazen Iveta Berganta.

Winnipeg je posejan z vsemogočimi narodnostmi. Tudi število Slovencev raste, vendar še ne pomenimo tukaj več kot kaplja v morju tembolj ker se še vsi ne poznamo in smo zelo raztreseni v različnih zaposlitvah.

V čast nam je povedati da ima veliki "Sanatorium Bonifas" že več mesecev slovenskega zdravnika, ki je nosil ves čas v težavah kontrakta vedri obraz kot ga ima še danes v službi svojega poklica. To je g. dr. Franc Kozin, ki je splošno upoštevan tako pri predstojnikih kot pri pacientih. Vendar se je nekoč lepo izrazil če bi bila rešena domovina: "Ako bi me hoteli za winniškega župana, bi se vrnil v domovino, raje v zadnjo gorsko vasico."

Tako nam je mati domovina vsem ostala pri srcu! Tem bolj bomo v mislih okrog nje vsovali v božičnih dneh ter se

v molitvah spominjali vseh dragih tam trpečih — predvsem bomo prosili Njega, da bi zvezda sreče kot nekdaj v Betlehemu že skoraj v dragi domovini zasijala ... Pridi zvezda naša, prid! Zlata zvezda srečnih dni!

Vsem Slovincem in Slovenkam izven naše drage domovine, predvsem našemu prevzvišenemu dr. Gregoriju Rožmanu, dr. Miha Kreku, g. uredniku itd. vsem raztresenim širom sveta do najbolj pozabljenega, želimo dovoljne božične praznike ter blagoslova in srečno polno novo leto! Novorojeni nam vsem daj izpolnitev vseh dobrih želja slovenskega srca.

Simona Erker,
Malvina Žnidaršič.

Božič

Mrak je legal na samotno gorsko vasico. Lahno je nalegal sneg v obliki drobnih zvezdic. Za vajo pa se je vzpenjala v hrib dolga vrsta temnih postav. Šli so skoraj neslišno, le sneg jim je ostro škripal pod okovanimi čevlji. Kolona je zavila na levo proti Trebanjskemu vrhu. Vsi so nekam zamišljeno, skoraj podzvestno hodili. Vsak je mislil na svoj dom, na svoje drage. Sveti večer je danes.

Med prvimi v vrsti je korakal zastaven fant. V srcu mu je vstajala misel kakor upor. Takoj se zdrzne in zdi se mu, kakor bi grešil. Da, tudi na sveti večer je pripravljen darovati svoje mlado življenje za Boga, za svoj narod, za svojo ljubo slovensko zemljo. Zdelo se mu je, da je samo na sveti večer prišla sovražnikova hudobija do vrhunca. Prišli so na vrh, kjer so se utaborili.

Poveljnik je določil za stražo tudi Mirkota. Stal je pri samotnem hrastu in zrl proti vasi. Tako blizu je, misli sam pri sebi, da bi bil v enem samem skoku pri njej. Obujal je spomine. Kot najstarejši bi prevzel lomačijo ter srečno živl. Pa je prišla vojska. Šel je k domobrancem. In ko je prvič prišel domov na obisk kot domobranec, je našel očeta, mater, sestrin in brata na pokopališču. Zvedel je, da ko so komunisti zvedeli, da je šel k domobrancem, so na zverinski način vse poklali. Takrat je ponovno prisegel, da se bo boril s skrajno doslednostjo. Pred očmi mu je stopil obraz ljube ... Da, tudi za up se bori. Stisnil je pesti: "Tvojih in mojih otrok ne bodo nikoli kvarili zvodniki slovenskega naroda!"

V naslednjem hipu zapoje strojnica. Tik mimo ušes so mu šli strelci. Tabor je pripravljen — boj zadivja. Reško so peli mitraljezi, drdrle brzo-strelke, vmes pa so besno lajali težki in lahki minometi. V tem peklenskem trušču si slišal stokanje ranjencev in pritaeno ječanje mimoidočih.

V vašem zvoniku je ura bila dvanajst. Znova so se s podvojeno silo zagnali v napad. Mine so padale kakor toča. Vendar so zavzemali meter za meter ter se z vsakim korakom bližali vasi. To je dalo utrujenim fantov novih moči. Kljub žalosti, da so na sam sveti večer oropani miru in blagoslova, da ne morejo častiti in moliti novorojenega Deteta, ki je trči zanje prišlo na svet, je bilo njihovo junaštvo čudovito. Na vsak način so hoteli čimprej zavzeti vas. Zopet in zopet so se čuli udarci ure: ena, dve, tri, štiri, pet ... Borba je trajala ... Zmaga je bila še vedno neodločena — dosegla je svoj višek. Čeprav so bili partizani v trikratni premoči, vendar niso mogli pognati domobrancev v beg in zavzeti njih tabor.

V vasi so se ljudje preplašeno stiskali v kletih in molili. Molili so novorojeno Dete. Molili

za može in sinove, da bi jim Bog podelil zmago nad brezbožniki. Med tem, ko so bili ljudje skriti po kletih, pa so partizani ropali in požigali. Pri Hribarjevih so odvedli vso živino, vsa živila in hlev pa zažgali. Ko so šli mimo kletnega okna, jim je na uho udarila glasna molitev rožnega venca. — Vdrti so v klet. Gospodarja so na mestu ustrelili, osemnajstletno hčer Anico pa so hoteli odgnati s seboj. Upirala se jim je, vendar ni nič pomagalo. Privzeli so jo k lipi pred hišo. Toda v svojem srcu je še z večjo gorečnostjo molila in prosila Novorojenega, naj podeli zmago domobrancem ter tako otme njo in vso vso gotove pogube.

Do skrajnosti izmučeni fantje so se pripravljali na odločilni napad. Ko je padlo povelje, so se jim kolikor mogoče približali. Nato pa je zagrmel iz grl fantov mogočni — Jurrii! Vse velike bližine se je vnela borba z noži, ročnimi granatami in samokresi. Deset minut — vas je bila zavzeta!

Mirko, ki je bil vse skozi v prvi vrsti, se je kakor blazen, poln navdušenja in hrepenenja, da bi zopet po dolgem času objel svoje dekle, zaletel proti hiši, kjer je stanovala. V naslednjem hipu je obstal kakor okamenel. Pred lipo je ležala v znak na tleh — mrtva. Ves strd od telesnih naporov in duševnih bolečin se je zgrudil poleg nje na kolena. V očeh pa mu je zablestela solza. Dvignil je pogled proti nebu in iz prsi se mu je izvil globok vzdih: "Gospod, ozri se na moje trpljenje! Glej, izgubil sem očeta, mater, brata, sestrin — domočijo. ... Edino, kar mi je bilo še ostalo, je bilo dekle. Bila mi je kot zvezda. Ko sem bil v bojih skoro ubit, mi je misel najo vili novih moči. Bila mi je življenje — bila kraljica mojih sanj. In zdaj si dopustil še ta zločin!" Obmolnil je, jok mu je zadrgnil grlo. Sklonil se je k njej in jo poljubil poslednjikrat.

Bled, globoko potrt in izmučen je stal Mirko v zboru. Še zadnji pogled mrtvi zaročenki in kolona je sunkoma krenila v gozd na nadaljni pohod. ... Na njenih mladih, nežnih, snežno belih prsih se je v žarkih vzhajajočega sonca lesketa strnjena kri. ...

Dušan Javornik.

—V letu 1900 je komaj ena izmed vsakih 2,000 žensk nosila svilene nogavice.

BOŽIČNA DREVESCA

dobite pri

Marinko's Market

416 E. 156 St.

NA ZEMELJSKU ZRAVEN
KUNČIČEVE GOSTILNE
Lepa drevesca, jako zmerne ceneDO YOU GET
VITAMINS?

Do you get vitamins?
You can't see them, but they're there.
You can't taste them, but they're there.
You can't feel them, but they're there.
You can't smell them, but they're there.
You can't hear them, but they're there.
You can't see, taste, feel, smell, or hear them, but they're there.

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

A single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day, furnishes the body with the exact amount of the 13 vitamins which are essential to human health and well-being.

Get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules at your local drug store.

MADE IN CANADA

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DREVENCO, Editor) Cleveland 1, Ohio
 6117 St. Clair Ave. Henderson 9622
 Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

DECEMBER						
SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
						1 2 3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 248 Tues., Dec. 20, 1949

Titove "zasluge"

Komunistično glasilo "Iseljenička Rijec", ki se je tudi postavilo v protititovske vrste, objavlja kaj vse je Tito "nacionaliziral" v Jugoslaviji za svoje osebno blagorodje. Kar zanimivo je brati te ugotovitve.

Za Titovo gospodinjstvo so jugoslovanske oblasti konfiscirale veliko kmetijo pri Batajnici pri Beogradu. Posestvo je bilo poprej last nekega Nemca, ki je izginil. Na posestvu so med vojno redili po 2000 prešev. Tudi sedaj, ko je posestvo konfiscirano, delajo na njem Nemci, ki so na prisilnem delu, da uprava skoro nič ne stane.

Za Titove kleti so konfiscirali velik vinograd v Čortanovicah v Vojvodini, ki je bil lastnina prejšnjega kraljevskega namestnika Stankovića. Tega moža je seveda komunistična sodnija obsodila in mu zaplenila vse premoženje. Ali Tito je uporabljal vinograd že poprej, ko sodba še ni bila izrečena in je bil Stanković samo v preiskovalnem zaporu.

Za Titove weekend partije je konfiscirano veliko posestvo v Vrhu.

Tito uporablja tudi bivše kraljevo posestvo pri Smederevu.

Za Tita se upravlja in mu je na razpolago bivše kraljevo lovišče v Kamniški Bistrici v Sloveniji, lovišče Snežnik pri Postojni, lovišče Sv. Ana nad Trzicem, ki so ga konfiscirali bivšemu baronu Bornu, lovišče Polaj med Bačko Palanko in Obrenovcem, lovišče in dvorec na Belju v Bački.

Za Titovo stanovanje služijo naslednja konfiscirana poslopja: Beli Dvor na Bledu, vila na Bledu, ki je bila last pokojnega kralja Aleksandra, vila v Somboru, grad Brdo pri Kranju, ki je bil zasebna last princa Pavla, vila na otoku Lepad, vila v Kraljevi, vila Istranka v Opatiji, ki so jo v ta namen vzeli nekemu madžarskem industrijalcu, vila na Tuškanju v Zagrebu, vila v Rumunjski ulici v Beogradu, bivše letno kraljevo bivališče Miločer pri Dubrovniku, bivše kraljevo posestvo Han Pijesak, bivše kraljevo letno bivališče v Budvi, razkošna vila na brijunskih otokih, bivši kraljevi dvor in bivši Beli dvor kneza Pavla v Beogradu.

V vseh teh posestvih, vilah in dvorih je bil seveda konfisciran tudi vse inventar in vse pohištvo. Ker pohištvo ni bilo dovolj luksuzno za proletarskega maršala, so morali iz državnih sredstev nabaviti novo pohištvo, ki so ga največ nakradli po celi državi. Na državne stroške so se izvršile dragocene preureditve teh poslopij in iz državnih sredstev se krije vsa uprava, ki ni majhna, ker poleg vsega ogromnega upravnega osebja vsa poslopja neprestano čuvajo močne čete najzupnejšega vojaštva, da se jugoslovanski diktator more pojaviti kadar hoče v vsakem teh svojih skrivališč, ker se vedno boji zalezovanja in zasledovanja svojih sovražnikov. On namreč dobro ve kolika je njegova priljubljenost med ljudmi.

Kadar nastane v družini prepričajajo posebne zanimivosti na dan. To je prav v veliki meri res sedaj, ko se pripravljajo "tovariši". Moskovski in belgrajski radio se trudita, da bi nametala čim več blata na posamezne komunistične poglavarje. Človek ne ve kaj je resnica in koliko je laži. Ali gornje vesti o Titovem luksuznem življenju so resnične. Samo poprej, ko so o tem govorili samo ubogi jugoslovanski državljani in titovi "reakcijonarni" nasprotniki v svobodnem svetu, nihče ni hotel verjeti. Sedaj menda, ko Moskva pove še več kot je kdaj kak reakcionarec povedal, svetovna komunistična skupnost sprejema te vesti kot dogotovljeno resnico.

Pod solncem tovariškega prepričanja zraste tudi marsikaka politična resnica. Tako ponavlja Ilija Ehrenburg že znano dejstvo, da je Tito v svojih prvih mesecih po vojni pobil 574.000 političnih nasprotnikov od prvih volitev v Titoslaviji. Ilija pove, da je sam prepotoval Jugoslavijo, da je bil povsod med tovariši lepo sprejet in kot zaupen človek dobil prve in najzanesljivejše informacije. Tale bo menda resnična. Kajti prvič jo je Ilija zapisal takrat, ko je Tita še slavil kot najboljšega in najbolj neustrašnega pravovernega komunističnega revolucionarja in istotako piše Ilija sedaj, ko Tita napada, da je zašel na stranska pota.

Bivši Titov general — lajtnant Pero Popivoda je sedaj v Moskvi. Od tam pošilja Titu pozdrave vsak dan preko moskovske radijske postaje. Ta mož, ki je bil med revolucijo ves čas s Titom in torej že mora vedeti kaj in kako je takrat bilo, pravi, da Titova vojska ni bila nikoli nič vredna. Ta general pravi, da Tito ni niti v najmanjši meri osvobodil Jugoslavije, da je osvobodjenje Jugoslavije izključno zaslug in zadeva rdeče sovjetske vojske. Pero pove, da Titova vojska ni mogla in ni smela nikoli izvajati nobene zmage nad Nemci, kajti Tito je imel ves čas revolucije sporazum z nacisti.

Pero pove, da je bil glavni Titov zvezni oficir z Nemci sedanji "tudi-general" Leko Ranković. Pero pove, da je Kardaš imel poseben sporazum s fašisti in Nemci — nacisti v Sloveniji. Zaradi teh sporazumov se je Tito vselej "rešil" kadarkoli je bil njegov glavni stan napaden. Vselej je obležalo mrtvih nešteto navdušenih partizanov, le Tita nikdar Nemci niso zajeli. Pero pove, da je bila igra takozgodovljena. Pero pravi dobesedno, da je Tito tako izdajalsko vodil celo akcijo proti Nemcem, da sploh nikoli niso mogli razviti nikake resne borbe, kaj šele, da bi podvzeli kako akcijo za osvoboditev Jugoslavije.

To so več ali manj stvari ki smo jih z raznih strani že slišali. So stvari, ki so bile že ponovno dokazane. So stvari, ki so jih opazovalci že med vojsko ugotavljali in ponavljali, pa jim nihče ni verjel, ker je bilo takrat na ukaz Moskve treba napraviti Tita za junaka. Sedaj tudi na tisti strani prodira resnica.

Upajmo, da tudi ameriški časniki sedaj vidijo tudi še kaj drugega v Titovini kot le to kar potem zapišejo v naših časopisih. Če bi videli in opazili le to kar zapišejo, bi to bilo preslabo izpričevalo zanje. Upamo, da bodo tudi oni ob svojem času povedali kaj o zločinah, ki jih počenja Tito sedaj, ko se poteguje za naše dolarje. Upamo, da resnico vedo tudi vsi naši diplomati in državniki. Kajti gorje če ne. Če bi je ne vedeli in uvaževali, je Jugoslavija le Lončarjeva njiva, z Judeževimi srebrniki plačana in za pokopališče zločincev namenjena.

BESEDA IZ NARODA

Opazke in pripombe

Cleveland, O. — Kdor hrepeni po blatu, ga povsod najde! Tega pregovora sem se nehoti spomnil, ko sem strel nad farizejstvom, tercijalskim ogorčenjem in falotskim podtikanjem nečistih namenov, ki strme iz Boštjančeve "ocene" romana "Jutro brez sonca", ki je zagledala luč dneva v E. z dne 8. decembra.

V svojem življenju sem videl nešteto književnih ocen, ampak tako neumno — hudobne in tako smešne in nepoštenne obenem se pa res ne spominjam v našem tisku! Iz dveh čisto človeških in niti najmanj pohotnih ljubavnih prizorov, v katerih bi našel greh in blato samo tisti, ki ima obojega polno misel in srce, ustvari ta človek pohujšanje prve vrste in proglasi roman za pornografsko delo, ki bi ne smelo priti v roke mladini pod 18. letom!

Sodeč po njegovi nesveti jezi in hinavskem ogorčenju, se v književnosti ne bi smel zaključiti noben ljubzenski prizor s poljubom, ne da bi sledile (vsaj v čitateljevi domišljiji) ostudne spolne orgije in pregrešno brozganje po blatu najnižjih človeških strasti!

"Morda" mož sodi sam po sebi, je menil sosed Miha, ki pozna svet in ljudi, čeprav ni hodil ne v črne niti v rdeče šole. "Kar na prešice se spomni, Peter. Stiskanje po blatu jim je v slast, zato ga vedno iščejo."

Kar je skoro pomilovanja vredno, je pa to, da vzlic temu, da je porabil skoro celo stran prostora, ni niti pogledil jedra romana, dasi je kot na dlani. Ko pa je imel oči samo za "pohujšanje."

Pa kaj — če ga veseli, tako se slačiti pred vsemi, pa naj se. Dober tek! Založba in prodajalec romana "Jutro brez sonca" pa mu dolgujejo zahvalo, ker je s svojim moronskim napadom vzbudil zanimanje zanj tudi pri svojih čitateljih, ki bi se sicer ne zmenili zanj.

Po pošti in telefonu so prišle naslednje opazke:

"Jaz sem s kmetov in visokih šol nisem nikdar od znotraj videla, pa sem vseeno pogruntala, za kaj gre v romanu 'Jutro brez sonca.' Čisto jasno je, da ni važno, da so Milan in njegovi sodrugi sklenili 'zaroto' proti komunistični vladi in kako so to izvršili, temveč je važno to, da se v današnji Jugoslaviji smatra za zločin, če neko napiše nedolžen politični proglas in razširja na skrivaj takšen čaršop kakršen je na primer Molotov list Svobodna beseda; in da

tak zločin zasluži tako kruto kazen! (Pa Milan jo je še dobro izvozil; jaz sem se bala, da mu bodo dali strik, kakor marsikomu drugemu!). V 'gnilih demokracijah' se kaj takega še za prestopke ne smatra! Nasprotno — pri nas je to pravica! Tudi to sem potuhtala, da je zadnje poglavje neusmiljena satira na 'ljudska sodišča' in da je bil pisatelj namen pokazati, da pri teh 'sodnih' nima sodniki nobene besede, temveč je prosekutor kot zastopnik 'partije' tisti, ki zaslišuje, sklepa o obtožbevi krivdi in narekuje obsodbo. Mislila sem, da je vse to dovolj jasno povedano, da bi moralo razumeti vsako tele. Pa vidim, da sem se pri uredniku zarjavele device E. zmotila. — M. K. Collinwood."

"Roman sem prebral do zadnje besede. Čeprav se ne strinjam z njegovo filozofijo in satiro, moram reči, da nisem našel v njem nič pohujšljivega ali umazanega. Kazno je, da se je moral uredniku Boštjančiču blesti. — L. B., E. 75 st."

"Boštjančič se pohujšuje in oči zavija kakor debeloglavi hišni maček pod dimnikom polnim klobas, ki ne more do njih. Jaz nimam najmanjšega strahu, da bi tisti prizori, ki ga tako neznansko razburjajo, pohujšali našo sedemnajstletno Roziko in bi te knjige prav za gvišen ne skrivala pred njo, če bi jo je hotela brati. Kaj pa je tako hudga in pregrešnega, če se zaljubljeni ljudje poljubujejo in če se jim pri tem malo v glavi vrti? — Mrs. M."

"Jaz bi rad vedel, v kateri 'beznici' je dobil Ivan B. inspiracijo za tisto dolgo klobaso o romanu Jutro brez sonca. Z ž. v. K. sva na delu v šapi ugotovila, da se je moral večkrat oddahniti in da je morala biti pijska vsaj 86% proof. — A. Steel Wire."

"B. mora biti zelo neizkušen, če se ne ve, da zadostuje čisto navaden poljub, da postane zaljubljena kri vroča in da vzame vsaj nekaj minut tudi po najbolj nedolžnem poljubu, da se razgreta kri pomiri! Za umazane je vse umazano. — Tončka."

"Prav vam je! Zakaj pa pošiljate čuvstveno nezorelim ljudem romane, v katerih se zaljubljeni — strah in groza! — celo poljubujejo! — Joe S."

"Če je B. tako v skrbah za moralno zdravje svojih bratcev, zakaj ni tedaj citiral iz romana, kaj pravita Milanov tovariš Tomaž Samec in njegova mati o veri in o Bogu? Ah, ti progresivni pobeljeni grobovi! — Prijatelj odkritosti."

"Zarjavela devica bi očividno rada nahajala katoličane proti pisatelju. Zato brenka na

moralne strune kakor farizej, čeprav B. drugače skoro gotovo ne bi niti z odesom trenil pri čitanju najbolj spolnega 'francoskega' romana. Ampak katoličani nismo tako neumni, da bi šli na tako prozorne limanice. Katoličan."

Poleg navedenih je padlo na Boštjančev račun še nekaj takih krepkih, da si jih ne upam ponoviti v tisku, ker se bojim, da bi se vtajal papir.

Rezultat je torej prav zadovoljiv.

Zadnjič sem zapisal, vzemi človeku Boga, pa človek sam sebe postavi v oltar. Pogledite komuniste! V Sovjetski so postavili vero po kap, izbrisali Boga iz svojih knjig, potem pa spremenili Lenina v — svetnika, njegov grob na Rdečem trgu pa v božjeptno svetišče. — Isto so storili zdaj s truplom umrlega bolgarskega diktatorja Dimitrova, ki so ga tudi balzamirali ter položili v krsto s steklenim pokrovom, ki jo bodo postavili v mavzolej, kamor se mu bodo hodili klanjati komunistični romarji. ... Tako neločen je komunistizem! "Vera je opij!"

vpije, potem pa naganja množice, da romajo k malikom, ki jih je sam postavil. Najnovejša taka božja pot je grobnica Jurija Dimitrova v Sofiji na Bolgarskem. Dol z Bogom! Gor z bogovi! "Vera je opij!"

Na decembrski seji društva France Prešeren, št. 17 SDZ je padlo nekaj pikih na račun Čitalnice SND, češ, da "ni narodna in nepristranska kulturna ustanova, za kakršno se oglašajo, temveč prav politično pristranska organizacija." Kritika je bila podkrepljena z ugotovitvijo, da na primer čitalnica odklanja Molko "Svobodno Besedo," dočim razpolaga društvo titovske partizanske pesmarice, katere si je preskrbel najnovejši titovski kulturni priganjač Zvonko A. Novak. Društvo je sklenilo, zaenkrat ostati včlanjeno pri Čitalnici, s pridržkom, da prihodnjič ne bo obnovilo članarine, ako ne postane čitalnica v resnici nepristranska narodna ustanova.

Naj se nihče ne vara in sodi po njihovem današnjem pisanju, da so se sopotniški kapitali pri SNP in Sansu spreobrili in obrnili hrbet Stalinovi vesoljni komunistični cerkvi. Samo kujajo se, ker je poglavar komunistične cerkve tako trdo stopil na prste njihovega miljenca, hostarskega maršala Titu. Samo to jim jezi. Drugače pa nimajo ne pri Prosveti ali Proletarcu niti pri šentklerški E. nobene ostre besede za komunistične strahovlade od Kitajske pa do Albanije. In njihova najbolj goreča želja je, da bi batjuška Stalin čim prej spet odprl duri in srce izgubljenemu sinu Titu, da bi potem lahko spet oba povzdigovali do neba. Je treba poznati to tovarišijo!

Uvodnike, kakršen je bil oni o volitvah v Avstraliji in Novi Zelandiji v A.D. od 15. dec., je treba pozdraviti. Bil je vseskozi svaren, pregleden, trezen in pošten; tako, da bi mu tudi noben razsoden socialist ne mogel oporekati. Taki uvodniki so listu in uredniku v čast.

Peter Kopriva.

Zahvala

Cleveland, O. — Tem potom se želim javno zahvaliti vsem sosedom in prijateljem, ki ste mojega pokojnega soproga, Louis Gliha, tako pogosto obiskovali v času njegove dolge bolezni v bolnišnici in doma. Hvala vsem družinim bratom, katerih društvom je spadal,

za pogoste obiske v bolnici. Hvala društvu Mir št. 10 SDZ, urednikom in članom za poslane cvetlice v bolnišnico. Nadalje se iskreno zahvalim vsem, ki so nam bili v pomoč, ko je prišel kritičen čas — smrt. Iskrena zahvala vsem prijateljem, ki ste ga prišli pokopati, ko je ležal na mrtvaškem odru. Iskrena hvala vsem, ki ste poklonili vence ter mu tako izkazali zadnjo čast. Iskrena hvala tudi vsem, ki ste darovali za sv. maše, ki se bodo brale za mirni pokoj duše ranjkega. Iskrena hvala vsem, ki ste se udeležili pogreba s svojimi avtomobili in tako dali priliko še mnogim drugim, da je bila udeležba tako velika.

Za vse, kar ste storili zanj v bolnici in ob smrti, sem vam iz srca hvaležna. Jospehin Gliha, soproga, Louis Jr., sin in družina.

Slovenci v Franciji

Če ne štejemo samo moških, ampak tudi žene in otroke, je v Franciji še 10 do 12 tisoč Slovencev. Tri četrtine jih je zaposlenih v rudnikih in tovarnah, ena tretjina jih dela pri kmetih in v gozdovih. Pred in tudi med vojno nas je bilo več, v zadnjih letih se je pa marsikdo vrnil v domovino. Pot je bila brezplačna ravno tako tudi prevoz hišne opreme, hrepenenje po rojstnem kraju veliko, vrhu tega pa še močna propaganda. Tako se je naše število skrčilo. Odšli so; danes bi se radi vrnili nazaj, pa ni mogoče. Je pač resničen pregovor, ki pravi, da je boljši vrabec v roki kakor golob na strehi.

Zaslugek je različen. Rudarji imajo najtežje delo, njih življenje je v vedni nevarnosti; so pa razmeroma najboljše plačani. Najslabše zaslužijo delavci na kmetijah, zato vse titovske partizanske pesmarice, katere si je preskrbel najnovejši titovski kulturni priganjač Zvonko A. Novak. Društvo je sklenilo, zaenkrat ostati včlanjeno pri Čitalnici, s pridržkom, da prihodnjič ne bo obnovilo članarine, ako ne postane čitalnica v resnici nepristranska narodna ustanova.

Longines and Wittnauer Watches for Christmas

How proud you would be to give one of these magnificent watches. It's a gift of years of happiness and pride. Longines-Wittnauer is the most honored name in watch-making.

Prices include Federal Tax

FRANK CERNE JEWELRY CO.

6412 St. Clair Ave.

GREEN EAGLE STAMPS

Open every night till

9:00 P.M.

AUTHORIZED AGENCY
 Longines-Wittnauer
 WATCHES

žji v industrijo. To pa ni tako lahko. Le malokateremu se posreči, da dobi dovoljenje za izpremembo poklica.

Kulturno smo Slovenci na precej visoki stopnji. Povsod, kjer biva večje število naših, so pevska, godbena in dramska društva. Tudi knjižnice imamo in časopise vseh vrst. Ameriško Domovino, Ave Marijo in Svobodno Slovenijo čitamo z zanimanjem in velikim veseljem.

V vsakem oziru je nekoliko boljše kot je bilo prva leta po vojni. Začeli smo uvidevati, da res zastoj zida hišo, kdor jo zida brez božjega blagoslova. Manjka nam pa slovenskih duhovnikov. Trije so med nami: Monseigneur Župančič v Lievin-u (Pas de Calais), preč. gospod Grims v Merlebachu (Lorraine) in preč. gospod Čretnik v Parizu. Delajo in pomagajo kar jim je mogoče, a vsega ne zmorejo.

Tako sem vam v kratkem nekoliko opisal naše razmere; o priliki se bom še kaj oglašil. Lepo pozdravljamo vse naše rojake v Severni in Južni Ameriki ter vas zahvaljujemo za pomoč, ki jo izkazuje nam in Slovincem v domovini.

Jankovič J.

Odmevi iz Titovine ali gorke iz "raja"

V Titovino je prispela inozemska komisija proučevati gospodarsko stanje med prebivalstvom na deželi. Ustavila se je na določenem mestu, kamor so prišli seljaki v opankah, vsi raztrgani in beđa se jim je razodevala na obrazu. Tito je razlagal inozemcem, da so to ljudje, ki "prostovoljno" stradajo; vse, kar imajo, oddajo "prostovoljno" državi, "prostovoljno" garajo od zore do mraka in se dajo tudi "prostovoljno" zapreti v ječo, kadar se pregrešijo. — Tedaj se je na pozorišču pojavil možak z velikim trebuhom in rejenim obrazom; bil je lepo obut in čedno oblečen, prav kakor pripadniki tuje države. Inozemci so opazili razliko ter si pričeli namigovati. "No, kdo si pa ti?" ga je vprašal naposled član komisije. — "Seljak, kdo pa drugi," je debeluhar skoro drzno odgovoril. "Zapisan sem v komunistično partijo." — "Aha!" Inozemcem se je pričelo svitati. "Tedaj so ti seljaki — ljudje nižje vrste?" — "Seveda," je naglasil, "to so naši pripravniki za sužnje."

ČE VERJAMETE AL' PA NE!

"Kdo je vaš družinski zdravnik?" vpraša fant svojega prijatelja na poti iz šole.

"Veš, tega ti pa ne vem povedati," mu odgovori ta.

"Kako ne? Ali ne veš njegovega imena?"

"Da, dr. Petelin je bil nekoč naš družinski zdravnik, ampak dandanes hodi pa mati k specialistu za oči, oče k specialistu za želodec, moja sestra hodi k specialistu za grlo, brat hodi k specialistu za pljuča, mene pa zdravi kiropraktor."

"Glej, glej, če ni to Jože Frzmaga!" vzklikne zdravnik dr. Bimbo, ko uzre svojega nekdanjega bolnika. "Prav veseli me, da vas zopet vidim. Kako se pa kaj počutite? Ste zdravi?" "Počakajte, gospod doktor, povejte mi najprej, če boste kaj računali, ako vam odgovorim na vaše vprašanje?" bi rad vedel Jože.

FOR
Freedom
AND
Justice...

**AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY**

**SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER**

Yunnan Capulus et yunnanensis.

POLOM

POSLOVENIL VLAD, LEVSTIK

Strašen človek, ta general von Moltke, suh in trd, z gladkim obrazom kemika ali matematika, ki dobiva bitke v svoji delavnici z algebrskimi formulami! Njemu je bilo do tega, da pokaže takoj v začetku, kako dobro pozna položaj francoske armade; nobenih živih, nobenega streljiva, demoralizacija in nered, popolna nemoč, prodreti železni obroč, s katerim je oklenjena, dočim zavzemajo nemške armade najmočnejše postojanke in morejo zapaliti mesto v dveh urah. Mrzlo je narekoval svojo zahtevo: vsa francoska armada z orožjem in potrebnimi namredi vred naj se vda. Bismarck s svojim obrazom dobrodušne doge ga je le podpiral. Od tistega hipa dalje je general de Wimpffen napel vse svoje moči, da bi ovrgetel te pogoje, najtrše, kar so jih kdaj napočili kake poraženi armadi. Govoril je o njeni nesreči, o junstvu vojakov, o tem, kako nevarno je tirati ponosen narod do skrajnega obupa; cele tri ure je pretil, prosil ter govoril z obupno in krasno zgovornostjo, zahtevaje, da naj se zadovolje s tem, da internirajo premagane v notranjščini Francije ali makar v Alžiru; toda edino, kar so naposled dovolili, je bilo to, da se morejo tisti častniki, ki se pismeno in s častno besedo zavežejo, da ne bodo več služili, vrniti domov. Nazadnje so morali podaljšati premirje do drugega dne ob desetih dopoldne. Ako do te ure pogoji ne bi bili sprejeti, bi pruske baterije zopet otvorile ogenj in zapalile mesto.

"To je nezmislno!" je vzkliknil Delaherche, "mesta, ki ni storilo ničesar, vendar ne smejo zažgati!"

Štabni zdravnik je spravil njegovo razburjenost do vrhunca, ko mu je povedal, da so oficirji, ki jih je pravkar videl v hotelu "De l'Europe", govorili o splošnem izpadu še pred jutranjo zarjo. Odkar so bile nemške zahteve znane, se je pojavilo silno razburjenje, in vsak se je osmeljeval do najnezmislnejših načrtov. Niti misel, da ne bi bilo pošteno, poslužiti se teme in kršiti premirje, ni plašila nikogar. Snovali so docela brezmišne naklepe: da bi zopet polzkusili marš na Carignan, s pomočjo črne nočne teme, sre-

di skozi Bavarce, z nenadnim napadom zopet privojevali illysko planoto in osvobodili Mezijsko cesto; ali pa da bi se z neustavljivim pogonom v enem skoku vrgli na belgijska tla. Drugi spet, po pravici rečeno, niso dejali ničesar, čuteči neizogibno usodo poraza; vse bi bili sprejeli, vse podpisali, samo da s srečnim vzklikom olajšanja pozdravijo konec.

"Lahko noč!" je sklenil Buroche. "Skušaj bom spati par ur, zelo sem potreben."

Ko je bil Delaherche sam, ga je kar dušilo. Kaj? Ali je res, da se hočejo zopet spopasti, zažgati Sedan in ga porušiti do tal? To bi bilo neizogibno, strašna usoda bi se gotovo izvršila, kakor hitro bi stalo solnce dovolj visoko nad griči, da svetli grozotam moritve. Mehansko se je vzpel še enkrat po strmih stopnicah na podstrešje in je bil zopet med dimniki na robu ozke terase, ki je razgledavala mesto. A tisto uro je ležalo tam gori vse v popolni temi, v brezkončnem planju morja z velikimi, mračnimi valovi, kjer skrajna ni bilo mogoče razločiti ničesar. Nato so se najprej izločile pred njim nejasne mase tovarniških poslopij, ki jih je spoznal: strojarna, vretenarne, sušilnice in skladišča; in pogled na to silno gručo poslopij, ki je bila njegov ponos in njegovo bogatstvo, je vzbudil njegovo dušo s sočutjem do samega sebe, če je pomislil, da v malo urah ne ostane nič razen pepela. Njegovi pogledi so se dvignili proti obzorju, vsenaokrog po tem ogromnem črnem prostoru, kjer je spala pretnja jutrišnjega dne. Na jugu, v okolici Bazeilles-a, so begali drobni plamenčki nad hišami, zrušenimi v svoji žerjavi, dočim je proti severu tista pristava ob garenjskem gozdu, kjer je zvečer izbruhnil požar, še vedno gorela in barvala drevesa z rdečim svetom, kakor da so oblita s krvjo.

Nobenih drugih ognjev ni bilo videti; razen teh dveh plamenov je zijalo zgolj neizmerno brezno, po katerem je vjala groza osamljenih glasov. Tam spodaj, morda milje daleč, morda na obkopi, je nekdo plakal. Zaman se je trudil prodreti zastor in videti Lily, Marfee ter baterije frenoiške in wadelincourtske, ta obroč bronastih zveri, ki jih je v duhu videl ležati z iztegnjenimi vratom in široko odprtimi žreli. Ko je obrnil poglede spet naokoli po mestu, je zaslišal njegovo tesnobno sopevanje. To ni bilo samo slabo spanje vojakov, ki so se zgrudili po cestah, in zamolklo tresketanje tega kupa ljudi, živali in topov. Kar se mu je zdelo, da sliši, je bila strahoporna brezspanost meščanov, njegovih sosedov, ki v drgetu mrzlice in v morečem pričakanju dneva z njim vred niso mogli spati.

Vsi so pač vedeli, da predaja ni podpisana, vsi so šteli ure in ure, da jim, če je ne podpišejo, ne preostane drugega kakor zlesti v kleti, kjer poginejo, zdrobljeni in zazidani pod razvalinami. Zdelo se mu je, da se dviga iz Voyardske ulice obupen glas, ki sredi med naglim rožljanjem orožja kliče: "Morilci, morilci!" Sklonil se je in

ostal tako v gosti noči, izgubljen v meglenem brezvezdnem nebu, obdan s toliko grozo, da se mu je ježil najmanjši las na životu.

Ob jutranji zori se je Maurice prebudil na kanapeju. Bil je ves razbit; ni se gnil, oči uprte v šipe, ki jih je bledi polmrak razsvetljeval z belkastjo lučjo. Gnusni spomini o večerajšnji bitki, o begu in o vsej nesreči so ga obili v ostri jasnosti prebujenja. Spet je videl vse do najmanjše podrobnosti, in strašno je trpel zaradi poraza, ki je s svojim odmevom prodiral tik do korenin njegovega bitja, kakor da ga je sam zakrivil. Premišljal je zlo, razbiral je sebe samega in začutil, da se mu je njegova zmožnost, mučiti samega sebe, še poostila. Ali ni bil prvi kdorkoli, otrok svojega časa, nedvomno človek sijajne narobe, toda popolnoma neveden v vseh rečeh, ki bi jih bil moral vedeti, pri tem pa domišljav do zaslepljenosti, pokvarjen z nestrpnim glodom po uživanju in z lažnivo srečo cesarjevega gospodstva?

Nato so 1. 1780., eden junakov Velike armade, eden zmagačev pri Waterloo, pri Wagramu in Friedlandu; njegov oče, rojen 1810., ki je zašel v birokracijo, majhen uradnik

srednje vrste, davkar v Chene-Populeux-u, kjer se je izmučil; on sam, rojen 1. 1841., vzgojen za gospoda, advokata, zmogel najhujših neumnosti in največjega navdušenja, premagan pri Sedanu, v katastrofi, o kateri je čutil, da je ogromna in da pomeni konec celega sveta. To pokvarjenje roditi ne, ki je kazalo, kako more biti Francija, zmagovita z deda, poražena v njihovih vnukih, mu je trlo srce, kakor vodi rodbinska bolezen, ki se je polagoma shujšala, do neizogibne, usodopolne katastrofe, kadar bide njena ura. V zmagi bi se bil čutil tako hrabrega in zmago-slavnega! V porazu pa se je izročal svoji ženski nervozni slabosti, temu brezmejnemu obupu, v katerem mu je ugašal vesoljni svet. Ničesar ni več ostajalo, Francija je bila mrtva. Ihtenje ga je zadušilo, sklenil je roke in našel spet jecljanje svojih otroških molitev:

"Moj Bog, vzemi me vendar k sebi... Moj Bog, odreši vendar vse te reveže, ki trpe..."

Jean, ki je ležal na tleh, zavil v svojo odejo, se je premaknil; nazadnje se je ves začuden vzravnil:

"Kaj pa ti je, fant? Ali si bolan?"

Ko je zaznal, da tarna zaradi težkih misli, je dejal z očetovskim glasom:

Glej no, kaj pa ti je? Ali je treba tako žalovati za pra-

zen nič?"

"Ah", je vzkliknil Maurice, "zdaj je vse pri vrhu. Lahko se pripravimo na to, da postanemo Prusi!"

Ko se je tovariš, trmasta, neuka glava, začudil, mu je skušal razložiti izčrpanost francoske pasme in nejo ugonob-

MALI OGLASI

Lepa božična drevesa!

Izberite si ga pri nas, ki jih imamo prav po vaši želji. Prihajemo ga tudi na dom, ako želite. Se priporočava

Lou Shuster in
Jimmy Meglich
7023 St. Clair Ave.
nasproti 71. ceste.

(249)

Garazo išče

Iščem garazo v bližini SND na St. Clair Ave. Kdor bi jo oddal naj to sporoči oskrbniku SND, ali pokliče UT 1-6518.

(248)

Mi pripravimo ZDRAVILA za Evropo

MANDEL DRUG
15702 Waterloo Rd.
Cleveland 10, Ohio

Thomas Flower Shop

CVETLICE za vse prilike
šopke in cvetlice lahko
brzujemo na vse kraje
Andy, Albin in Fred Thomas
(Tome), lastniki
15800 Waterloo Rd.—IV 3200

IGRAČKE

Imava vsakovrstne igračke in okraske za božična drevesca, kakor tudi druga darila. Ravno tako potrebščine za hišo in dom, kakor: Automatic Toasters, Food Mixers, Heating Pads, Electric Ironers vse izdelke, Electric Hair Dryers, Electric Drills, Electric Sanders and Drill, Electric Heaters, Bathroom Scales, "Revere" Stainless Kitchen Ware.

Oglasite se pri nas ali pokličite

LADDIE ali JOE

UT 1-0926

ST. CLAIR HARDWARE

7014 ST. CLAIR AVE.

Merry Christmas
to my
Sweetheart

Give Him an
ELGIN
DE LUXE

only watch
with the
miracle
DURAPOWER
MAINSPRING

17 Jewels, 10K
natural gold filled
lapped case.
Modern three-
facet crystal.

\$57.50

\$1 A WEEK

Other Elgins
From \$29.75

ASHION WATCH OF THE YEAR

FRANK CERNE JEWELRY CO.

6412 St. Clair Ave.

GREEN EAGLE STAMPS

Open every night till
9:00 P.M.

VAS MUČI REVMAZEM?

Mi imamo nekaj posebnega
proti revmatizmu. Vprašajte
nas.

MANDEL DRUG
slovenska lekarna
15702 Waterloo Rd.

ČE KUPUJETE ALI PRODAJATE

zemljišče ali trgovino,
se zglasite pri nas
Tisovec Realty Realtor
1366 Marquette Rd.
ENdcott 4936
(Tue.—X)

ZULICH

INSURANCE AGENCY

FRANCES ZULICH, agent

Zavarovalnica vseh vrst za

vaše domove, avtomobile

in pohištvo.

IVanhoe 4221

18115 NEFF ROAD

Da, pridružite se tudi vi številnim, ki imajo božične hranilne klube na naši banki. Izberite si vsoto za tedenska odplačila in koncem novembra 1950 boste prejeli od banke gotovo vsoto za razne namene.

Božični klubi pričnejo 1. decembra in se končajo 15. novembra nastopnega leta. Ne zamudite in stopite v banko!

The North American Bank Co.

6131 St. Clair Ave.
15619 Waterloo Rd.
3496 E. 93rd St.

ljenje pod neizogibnim valom sprejema teh razlogov.
nove krvi. Toda kmet je trdo- (Dalje prihodnje.)
vratno odmajal z glavo, da ne

Pri nas si lahko izberete darilo prav tako, kakršno bi radi... razna koristna in priljubljena darila, električna in druga, kar pride vedno prav v hiši in pri hiši.

ZMERNE CENE — LAHKA ODPLAČILA!

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

6202 ST. CLAIR AVE.

JOHN SUSNIK

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči
Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija
v Ameriki... Posluje že 56. leto

Članstvo 42,000

Premoženje nad \$7,500,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 126.94%

Če hoteli dobro sebi in svojim dragim, zavarujte se pri najboljši, poštini in navedeni podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

kjer se lahko zavarujete na smrtno, razne policohe, operacije, proti boleznim in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema vloge in denarje od 16. do 60. leta, stroške pa takoj po rojstvu in do 18. leta nad svoje stroške.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikate sedanjih dob od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vseh in vseh. Če še niste član ali članica te mogočne in bogate katoliške podporne organizacije, pritrudite se in pristopite takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali na nas:

GLAVNI URAD

351-353 No. Chicago St.

Joliet, Ill.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

G. WHISKERS

